

fredse, og ved det Møde, den højtærede Justitsminister holdt i Næstved i Sommer, har han udtalt, at han var meget henrykt over, at Tilbagegangen for Venstre i Roskilde var større, end den var. Der er altså Glæde over dette Valg i alle Lejre.

Vi have saa ogsaa hørt nogle Minister-taler, blandt andet den Tale, som den højtærede Justitsminister har holdt i Næstved, men som jeg for øvrigt ikke finder Anledning til at beskæftige mig med, idet det forekommer mig, at den højtærede Minister havde valgt et vel lille Emne at tale om, nemlig Bladet „Politiken“. Det forekommer mig, at naar det nævnte Dagblad i Forvejen har saa mange Vanskeligheder at kæmpe med, og naar den højtærede Justitsminister i Forvejen har gjort dette Blad saa megen Skade, som han i Tidens Løb har gjort, var det virkelig for lille et Emne for en Minister at tale om.

Derimod har den højtærede Indenrigsminister holdt et Par Taler, der have en ganske anderledes stor Interesse. Den højtærede Indenrigsminister har først holdt en stor Tale, i hvilken jeg glædede mig ved to Afsnit. Den højtærede Minister har i sin Tale først oplyst sine Tilhørere og derefter altsaa Verden om, hvilke de Grunde vare, der havde bevirket, at Venstre ikke tidligere var kommet til Magten, og han udviklede dette paa sin sædvanlige nøgterne Maade. Der var ikke noget at sige dertil, Venstre kunde vanskeligt tidligere være kommet til Magten. Det er jo for en Højremand en Glæde at høre en saadan nøgtern Betragtning. Det er ganske naturligt, at ethvert politisk Parti søger at arbejde sig frem og ogsaa ser at komme til Magten, men naar man ser hen til, hvorledes Venstre i 30 Aar har arbejdet for at komme til Magten og ser paa alle de Midler, de have brugt for at komme til Magten — de have aldrig lagt Skjul paa, at de brugte disse Midler for at komme til Magten —, er det meget tilfredsstillende at høre en saadan Udtalelse fra den højtærede Indenrigsminister. Endnu større Betydning tillægger jeg en anden Udtalelse i den højtærede Indenrigsministers Tale. Ministeren talte nemlig om, hvad der vilde ske, hvis det nuværende Ministerium skulde falde paa at træde fra. Ingen ved, sagde Ministeren, hvad der saa kan ske. Der kan komme et radikalt Venstreministerium, men det er man ikke sikker paa, og to Gange, tror jeg, nævnte den højtærede Minister den Tanke, at der ogsaa kunde komme et Højreministerium.

I denne Usikkerhed aabenbarede der sig noget, jeg sætter megen Pris paa, nemlig en Erkendelse fra kompetent Side, fra Spidsen af Venstrepartiet, af, at hvad der foregik for tre Aar siden, var et Ministerskifte og ikke noget Systemskifte.

Naar for øvrigt den højtærede Minister i denne Tale henpegede ogsaa paa den Mulighed, at der snart kunde komme et Højreministerium, maa jeg sige, at jeg ikke haaber og heller ikke tror, at denne Antagelse vil blive til Virkelighed. Der er nemlig ikke i Højre for Tiden nogen som helst Attraa efter at komme til Magten, og det er ikke alene i den officielle Tale fra Højres Side, at denne Mening tilkendegives, men det er ogsaa de lønlige Tanker. Dersom det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) kunde undvære Bror Sundén en kort Tid, og den ærede Indenrigsminister vilde benytte ham til at granske Højres Tanker, vilde det vise sig, at Bekendelsen, der kom frem derved, ganske var i Overensstemmelse med, hvad der offentligt fremsættes.

Den ærede Ministers Tale har jeg læst langt borte herfra. Jeg sad i London; jeg var ikke saa letsindig at rejse til Amerika og være saa langt borte! Jeg læste den i London og blev i allerhøjeste Grad forbavset over, hvad der var hændt herhjemme, der kunde foranledige en saadan Tale. Den ærede Minister drager jo overordentlig stærkt frem mod Ministeriets værste Modstandere — en passant nævner han, at Ministeriet har baade Socialdemokraterne og Højre til Modstandere og siger, at disse Modstandere ere paa Kogepunktet af Raseri. For saa vidt som der er Tale om Højre, maa jeg sige, at den ærede Ministers Raserikogepunkt ligger grumme lavt. Men Talen drejer sig væsentligst om Modstanderne i Venstre, og jeg maa sige, at den ærede Minister ikke levner dem meget. Jeg troede egentlig, der var Fred og god Forstaaelse. Til de værste Rebeller hører jo f. Eks. det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), og jeg synes egentlig, at de efterhaanden vare blevne meget rolige. Naar man mindes hin Begivenhed sidste Vinter, hvor Formanden for Venstrereformpartiet gav det ærede Medlem for Ringsted en Behandling, der ikke fik mindre Applomb derved, at Tilhørerpladsen i begge Salens Ender var besat, og hvorledes det ærede Medlem tog ydmygt mod den Tilrettevisning og takkede Formanden for, at han som vel-